

PHÁT BIỂU CẢM NGHĨ VỀ HÌNH TƯỢNG THÁNH GIÓNG

Đề bài:

Phát biểu cảm nghĩ về hình tượng Thánh Gióng trong truyện Thánh Gióng

Bài văn mẫu hay:

Truyện thuyết Thánh Gióng xuất hiện từ thời Hùng Vương dựng nước và được nhân dân ta lưu truyền từ đời này sang đời khác cho đến tận ngày nay. Đây là một truyện thuyết hay vào bậc nhất trong những truyện thuyết nói về truyền thống giữ nước của dân tộc ta.

Hình tượng Thánh Gióng với nhiều yếu tố thần kì là biểu tượng rực rỡ của ý thức và sức mạnh bảo vệ đất nước, đồng thời thể hiện quan niệm và ước mơ của nhân dân ta về người anh hùng cứu nước chống ngoại xâm.

Người xưa cho rằng đã là anh hùng thì phải phi thường, phải có khả năng như thần thánh, do trời sai xuống giúp đời. Do đó mà cậu bé làng Gióng là một nhân vật kì lạ. Bà mẹ Gióng có thai cũng khác thường : Một hôm, bà ra đồng trông thấy một vết chân rất to, liền đặt bàn chân mình lên ướm thử để xem thua kém bao nhiêu. Không ngờ về nhà bà thụ thai ... Bà có thai không phải chín tháng mười ngày mà trọn mười hai tháng. Đây là sự tưởng tượng của dân gian về nhân vật phi thường của mình.

Điều kì lạ nữa là Gióng lên ba vẫn không biết nói, biết cười, cũng chẳng biết đi, cứ đặt đâu thì nằm đấy. Những chi tiết kỳ ảo đó càng thu hút người nghe. Gióng không nói nhưng khi nghe sứ giả rao loa thì bỗng dưng cất tiếng nói. Tiếng nói đầu tiên của Gióng là tiếng nói tự nguyện đánh giặc. Lời nói yêu nước, cứu nước ấy cũng không phải là lời nói bình thường ở tuổi lên ba.

Chi tiết thần kì ấy ca ngợi ý thức đánh giặc, cứu nước của nhân dân ta được gửi gắm trong hình tượng Gióng. Ý thức trách nhiệm đối với đất nước được đặt lên hàng đầu với người anh hùng và tạo cho người anh hùng những khả năng hành động phi thường.

Còn nằm ngửa trên chõng tre mà Gióng đòi có ngựa sắt, roi sắt, áo giáp sắt để đánh tan quân giặc. Ba tuổi, Gióng vẫn chưa biết đi nhưng tới lúc giặc đến thì vươn vai hóa thành tráng sĩ, nhảy lên mình ngựa, phi thẳng ra chiến trường. Khi cần có sức lực, tầm vóc để cứu nước thì Gióng lớn nhanh như thổi, cơm ăn mấy cũng không no, áo vừa may xong đã căng đứt chỉ.

Dân gian kể rằng : Gióng ăn một bữa bảy nong cơm, ba nong cà, uống một hớp nước cạn đà khúc sông. Đây là cách nói cường điệu của dân gian để tô đậm tính chất phi thường cho nhân vật mà mình yêu mến. Mẹ Gióng nuôi không nổi, bà con trong làng nô nức gom góp gạo thóc nuôi cậu bé, vì ai cũng mong cậu lớn nhanh để giết giặc cứu nước. Gióng đã lớn lên bằng thức ăn, thức mặc, bằng sự yêu thương, đùm bọc của dân làng. Gióng đâu chỉ là con của một bà mẹ mà là con của mọi người, của nhân dân. Một người cứu nước sao đặng ? Phải toàn dân góp sức chuẩn bị cho sự nghiệp đánh giặc. Như vậy mới đủ sức mạnh để chiến thắng quân thù. Gióng lớn lên từ trong lòng nhân dân và do nhân dân nuôi dưỡng. Sức mạnh dũng sĩ của Gióng được nuôi bằng cơm gạo quê hương và tình thương vô hạn của bà con.

Vì sao Gióng lại lớn nhanh như vậy ? Gióng lớn lên từ khi nào và lớn lên để làm gì ? Trước khi có tiếng gọi cứu nước, Gióng chỉ nằm ngửa, không nói, không cười. Gióng mở miệng nói lời đầu tiên là để đáp lại lời kêu gọi cứu nước. Dường như việc cứu nước có sức mạnh làm cho Gióng vụt lớn lên. Việc cứu nước vô cùng to lớn và cấp bách, Gióng không lớn lên nhanh thì làm sao làm được nhiệm vụ cứu nước ? Cuộc chiến đấu đòi hỏi dân tộc ta phải vươn mình phi thường như vậy. Hình ảnh Gióng vươn vai là tượng đài bất hủ về sự trưởng thành vượt bậc, về hùng khí của một dân tộc trước nạn ngoại

xâm. Khi lịch sử đặt vấn đề sống còn cấp bách, khi tình thế đòi hỏi dân tộc vươn lên một tầm vóc phi thường thì cả dân tộc vụt đứng dậy như Thánh Gióng, tự thay đổi tư thế, tầm vóc của mình. Hình tượng cậu bé làng Gióng tiêu biểu cho sức mạnh toàn dân trong cuộc chiến tranh cứu nước.

Gióng chính là hình ảnh của nhân dân. Nhân dân lúc bình thường thì âm thầm lặng lẽ, cũng như Gióng ba năm không nói, không cười. Nhưng khi nước nhà gặp cơn nguy biến thì họ rất khẩn cảm, tự nguyện đứng ra cứu nước cứu nhà. Cũng như Gióng, khi vua vừa phát lời kêu gọi, chú bé đã đáp lời cứu nước.

Giặc đến chân núi Trâu, thế nước rất nguy. Vừa lúc sứ giả đem ngựa sắt, roi sắt, áo giáp sắt tới. Gióng vùng dậy vươn vai một cái, bỗng thành một tráng sĩ oai phong lẫm liệt. Chi tiết này có liên quan đến truyền thống của truyện cổ dân gian. Thời cổ, nhân dân quan niệm người anh hùng phải khổng lồ về thể xác, sức mạnh và chiến công. Thần Trụ trời, Sơn Tinh ... đều là những nhân vật khổng lồ. Cái vươn vai của Gióng là đạt đến độ phi thường ấy. Gióng nhảy lên mình ngựa, ngựa phun lửa, phi thẳng ra chiến trường. Ngọn roi của Gióng quật giặc chết như rạ. Roi sắt gãy, Gióng nhổ tre bên đường đánh tiếp. Gióng đánh giặc không chỉ bằng vũ khí vua ban mà còn bằng cả cây cối thân yêu của quê nhà.

Đánh tan giặc Ân, Gióng cưỡi ngựa lên đỉnh núi Sóc, cởi giáp sắt bỏ lại, rồi cả người lẫn ngựa từ từ bay lên trời. Gióng ra đời đã khác thường thì ra đi cũng khác thường.

Nhân dân trân trọng muốn giữ mãi hình ảnh người anh hùng nên đã để Gióng đi vào cõi bất tử. Gióng không quay về triều để được vua ban cho bổng lộc, vinh quang. Gióng biến mất vào cõi hư không. Sinh ra từ cõi lặng im, nay Gióng trở về trong im lặng, không màng phú quý, công danh. Tuy Gióng đã trở về trời nhưng thật ra Gióng luôn luôn ở lại với đất nước, cây cỏ, với dân tộc Việt. Vua phong cho Gióng là Phù Đổng Thiên Vương. Gióng được nhân dân suy tôn là Thánh và lập đền thờ ngay tại quê hương để muôn đời ghi nhớ công ơn.

Gióng là hình tượng tiêu biểu, rực rỡ của người anh hùng đánh giặc cứu nước. Trong văn học dân gian Việt Nam, đây là hình tượng người anh hùng đánh giặc đầu tiên, tiêu biểu cho lòng yêu nước của nhân dân ta.

Gióng là người anh hùng mang trong mình sức mạnh của cả cộng đồng. Trong buổi đầu dựng nước, sức mạnh của thần thánh, tổ tiên thể hiện ở sự ra đời thần kì của chú bé làng Gióng. Sức mạnh của cộng đồng thể hiện ở việc bà con dân làng góp gạo nuôi Gióng.

Dân tộc Việt Nam anh hùng muốn có hình tượng khổng lồ, tuyệt đẹp và có ý nghĩa khái quát để phản ánh hết được lòng yêu nước, khả năng và sức mạnh quật khởi của dân tộc ta trong cuộc đấu tranh chống ngoại xâm suốt bốn ngàn năm lịch sử. Hình tượng Thánh Gióng với vẻ đẹp tuyệt vời rực sáng muôn đời đã đáp ứng được điều đó.

Bài tham khảo khác:

Từ ngàn xưa, ông cha ta đã để lại một kho tàng truyện truyền thuyết, truyện gian gian nói về công lao giữ nước và dựng nước của các bậc anh hùng. Chúng ta không thể không kể đến truyền thuyết “Thánh Gióng” rất hay và đặc sắc.

Người anh hùng được nhân dân ta từng quan niệm là cần phải có phép thần thánh, biến hóa tài giỏi thì mới có thể diệt bạo trừ thù, nhưng đến với truyền thuyết “Thánh Gióng” lại có một điểm khác biệt. Bà mẹ tuy đã có tuổi nhưng vẫn chưa có con. Một hôm, bà ra đồng thấy một vết chân to và ướt thừ. Không ngờ, khi về nhà bà có thai... nhưng không phải là mang thai chín tháng mười ngày mà là tròn mười hai tháng. Bà sinh một cậu bé nhưng cậu ta chẳng khóc chẳng cười, đặt đâu ngồi đấy. Bấy giờ, nước nhà đang loạn lạc, vua sai sứ giả đi rêu rao tìm người tài giúp vua trừ giặc. Điểm kì lạ ở đây là

khi nghe sứ giả hô to bên ngoài, bên trong Thánh Gióng đã bảo mẹ mời sứ giả vào và muốn đi đánh giặc. Điều này thể hiện rõ được ý thức đánh giặc cứu nước, tinh thần yêu nước sôi nổi của dân ta khi có giặc ngoại xâm được đặt lên hàng đầu và tạo nên người anh hùng với sức mạnh phi thường.

Nhân dân ta còn cường điệu về cách ăn mặc của Thánh Gióng. Chỉ là một đứa trẻ lên ba, mà ăn được mỗi bữa bảy nong cơm, ba nong cà, nước uống cạn cả một khúc sông, áo mặc càng ngày càng chật, khắp cả dân làng phải góp cơm gạo lại nuôi Thánh Gióng. Đây cũng là một điểm thú vị, hình ảnh Gióng lớn nhanh như thổi thể hiện sự quyết tâm, kiên cường, gấp gáp của người anh hùng đang chuẩn bị tư trang ra trận mạc. Thánh Gióng là biểu tượng cho sức mạnh của nhân dân, của tinh thần đoàn kết chống giặc, của ý thức bảo vệ dân tộc. Đó còn là biểu tượng cho sự hi sinh thầm lặng của những người mẹ tự nguyện đẻ con ra chiến trường, giết giặc cứu quốc.

Giặc đã đến sát chân núi, sứ giả mang voi sắt, ngựa sắt, áo giáp sắt đến. Thánh Gióng mặc vào, vươn vai một cái đã trở thành một tráng sĩ cao lớn, oai phong, lẫm liệt. Chỉ một người nhưng lại đầu lại cả hàng trăm hàng nghìn người, đó là sự đối lập càng tạo nên sự to lớn, vĩ đại, sự phi thường của Thánh Gióng. Cái vươn vai ấy thể hiện sự phi thường của một người anh hùng trước thời cuộc. Gióng còn nhổ những bụi tre ven đường để càn quét bọn giặc. Sự thông minh thể hiện ở cách đánh giặc của Gióng. Chẳng không chỉ dùng những vũ khí hiện đại: roi sắt, ngựa sắt mà còn dùng đến vũ khí thô sơ: những bụi tre để giết giặc. Đánh xong giặc Ân, Gióng cởi bỏ áo giáp sắt, ngựa sắt rồi cả người và ngựa từ từ bay lên trời.

Câu chuyện không chỉ mang giá trị biểu tượng mà còn mang giá trị lịch sử sâu sắc. Hình ảnh Thánh Gióng là biểu tượng cho sức mạnh đoàn kết, quật cường chống giặc ngoại xâm của nhân dân ta, thể hiện ý thức bảo vệ chủ quyền mỗi khi tổ quốc lâm nguy, đồng thời truyện còn phản ánh về tình hình kinh tế nông nghiệp của nước ta phát triển lúc bấy giờ, biết chế tạo vũ khí hiện đại để đánh giặc, tập hợp sức mạnh của toàn thể và sử dụng tất cả mọi phương tiện để chống giặc ngoại xâm.